

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Egon Jensen: Der er nu gået ca. 3 uger siden første behandling af dette lovforslag om forhøjelse af forbrugsafgifter. Det er sjældent, at et lovforslag om afgiftsforhøjelser får en så langvarig behandling i det høje ting, men arbejdet i udvalget har jo populært sagt mere haft karakter af en studiekreds i nationaløkonomi end af en realitetsbehandling af et lovforslag. Denne realitetsbehandling kom vi dog til på et af de sidste møder i udvalget, og resultatet foreligger nu i form af et forlig mellem de fire gamle partier.

Om man kan være tilfreds med forliget, må bedømmes ud fra de enkelte partiers opfattelse af, hvad der er nødvendigt i den givne situation. Vi i vort parti kan kun være betinget tilfredse ud fra de givne omstændigheder. Dette, at man er enedes om, at afgiftsforhøjelserne for vin, spiritus, øl og cigaretter kun skal gælde til 1. juli 1965, må vi betragte som et — måske betinget — tilsgagn om, at man er parat til at medvirke til en bredere løsning, når vi efter nytår skal i gang med endnu større problemer. Ingen kan nemlig med rimelighed tro på, at disse afgifter nedsættes fra den 1. juli 1965, hvis de ikke erstattes af noget andet.

At den højtærede finansminister ikke har fået den dækning, som han ønskede, betyder jo kun, at problemet rent talmæssigt bliver så meget større til foråret.

Der er spurgt meget i udvalget, og jeg føler anledning til at takke den højtærede finansminister for den hurtighed og beredvillighed, hvormed svarene blev givet såvel skriftligt som mundtligt, selv om det må erkendes, at spørgsmålene havde en høj svarhedsgrad.

Det er sagt under behandlingen af dette lovforslag, at det ikke ligefrem lyste af originalitet eller opfindsomhed. Det skal erkendes, men det er også uhyre vanskeligt, når man skal benytte denne beskatningsform og det vel at mærke skal give penge. Til gengæld kan man ikke sige, at udvalget har manglet forslag til nye afgiftsområder. Men fælles for mange af disse forslag var, at der ikke var mange penge i dem bortset

fra et, nemlig det ejendommelige forslag fra Forenede Danske Motorejere om, at man kunne tage den foreslåede afgift på benzin og vægtafgiften ind på en forhøjelse af fjernsynslicensen, da det stort set var de samme mennesker, det gik ud over. Jeg vil meget kraftigt tage afstand fra en sådan tanke. Nok er det rigtigt, at de fleste bil ejere har fjernsyn, men jeg er helt sikker på, at der er mange flere, der kun har fjernsyn. Forslaget ville betyde, at de ca. en million seere skulle betale omkring 280 mill. kr. mere i licens pr. år, såfremt de skulle dække de nævnte afgifter. Dette ville i allerhøjeste grad få social slagside. Men det er jo meget almindeligt, at man er parat til at anvise dækning hos andre grupper, når bare man selv slipper fri.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på nationaløkonomiske betragtninger; det skete ved første behandling af dette lovforslag, det skete ved udskrivningslovens første behandling, og det er nu sket i den finanslovdebat, som er i gang og skal fortsætte her i eftermiddag. Men lad mig dog gøre den bemærkning, at enten man betragter de foreslåede afgiftsforhøjelser som dækning for tjenestemændenes lønfterslæb eller som en styrkelse af statsfinanserne, er resultatet det samme. Tjenestemændenes højere lønninger betyder en forringelse af statsfinanserne og må igen betyde, at man må afværge denne svækkelse, da den økonomiske situation ikke ligefrem indbyder til lettelser i øjeblikket. Det er ud fra denne betragtning, at vi i mit parti ønskede et større provenu end det, forliget er udtryk for.

Lad mig om de af finansministeren stillede ændringsforslag sige, at ændringsforslag nr. 1 og 3 går ud på en ajourføring af den afgiftslettelse, der ydes de mindre bryggerier, fra 48 til 52 kr. pr. hl. Dette finder vi rimeligt, da det også har beskæftigelsesmæssig betydning.

Ændringsforslag nr. 2 går ud på, at omsætningsafgiften for spiritus på restaurationer nedsættes fra 20 til 18 pct.

Hermed er der skabt basis for, at øl- og spirituspriserne kan holdes på det nuværende niveau, og jeg vil gerne understrege, at der på grund af afgiftsforhøjelserne ikke er noget grundlag for forhøjelser af restaurationspriserne rundt omkring i landet.